

योएलको पुस्तक र लाओदिकियाको सेभेन्थ-डे एड्भेन्टिस्ट मण्डली - संख्या अठारौँ

Jeff Pippenger

2025-12-25

अठारौँ संख्या

हामी अब्राहमको करारमाथि विचार गरिरहेका छौँ, र अझैसम्म अब्राहमको भविष्यवाणीको त्यस तत्त्वलाई सम्बोधन गरेका छैनौँ जसको योएलको पुस्तकका आरम्भिक पदहरूसँग प्रत्यक्ष सम्बन्ध छ। अब्राहमको ४०० वर्षको बन्धनसम्बन्धी भविष्यवाणी र पावलका ४३० वर्ष मिलेर त्यस्तो भविष्यसूचक संरचना उत्पन्न गर्छन्, जुन दानियल १२:११ का १२९० वर्षसँग मेल खान्छ। पद एघारको १२९०-वर्षीय भविष्यवाणी अब्राहम र पावलको ४३०-वर्षीय रेखाको ओमेगा भविष्यसूचक अवधि हो। यो सत्य अन्तिम दिनहरूमा मोहोरबाट खोलिने कुराको एक तत्त्व हो, जसले बुद्धिमानहरू र दुष्टहरूलाई अलग पार्छ।

४३० वर्षको ओमेगा भविष्यवाणीसँग “चार पुस्ता”को प्रतीक सम्बन्धित थियो, जसले परमेश्वरका चुनिएका जनहरूलाई दासत्वमा राख्ने राष्ट्रका लागि अनुग्रहकालको एक अवधि पहिचान गर्दछ। मोशाको लागि त्यो मिश्र थियो; र मोशाको गीत गाउने एक लाख चवालीस हजारका लागि, त्यो १७९८ देखि आइतबारको व्यवस्थासम्मको संयुक्त राज्य अमेरिकाको इतिहास हो। प्रकाश १३ मा “पृथ्वीको पशु”का रूपमा प्रस्तुत गरिएको संयुक्त राज्य अमेरिका थुमाको रूपमा आरम्भ हुन्छ र अन्त्यमा अजिङ्गरझैँ बोल्दै समाप्त हुन्छ। थुमा-प्रतीक यूसुफले मिश्रमा रहेको तुलनात्मक शान्तिको अवधिलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ, जबसम्म नयाँ फिरऊन उठेन र दासत्व आरम्भ भएन। यसरी, चौथो पुस्तामा न्याय गरिने राष्ट्र—जो मोशाको सन्दर्भमा मिश्र थियो—संयुक्त राज्य अमेरिका हो। अवशेषको न्याय आइतबारको व्यवस्थामा गरिन्छ, जसको पूर्वछाया ती विपत्तिहरूले दिएको थियो, जुन हिब्रूहरूका लागि उनीहरूको ढोकाको चौखटमा भएको रगतद्वारा चरमबिन्दुमा पुगे, र त्यसपछि मिश्र राष्ट्रका लागि लाल समुद्रमा। यूसुफ र मोशाले एक असल फिरऊन र एक खराब फिरऊनलाई प्रतिनिधित्व गर्दछन्, जुन संयुक्त राज्य अमेरिकाको सन्दर्भमा पहिले थुमा, र त्यसपछि अजिङ्गर हो।

चौथो पुस्तासम्बन्धी अब्राहमको न्यायको भविष्यवाणीमा यो तथ्य समावेश थियो कि अनुग्रह-अवधिको समाप्ति प्रगतिशील हुन्छ; किनकि मोशाद्वारा अब्राहमको भविष्यवाणीको परिपूर्तिभित्र केवल मिश्रको लागि मात्र अनुग्रह-अवधि समाप्त भएन, तर मिश्रले आफ्नो अनुग्रह-अवधिको प्याला भरिसकेपछि पनि एमोरीहरूका लागि आफ्नो अनुग्रह-अवधिको प्याला भरिपूरा गर्ने समय अझै बाँकी थियो। मिश्रका लागि लाल समुद्र संयुक्त राज्य अमेरिकाका लागि आइतबारको व्यवस्था थियो, र त्यसपछि “सम्पूर्ण पृथ्वीका प्रत्येक अन्य देश” ले संयुक्त राज्य अमेरिकाको “उदाहरण पछ्याउनेछन्,” जसरी मिश्रको अनुग्रह-अवधि समाप्तिपश्चात् एमोरीहरूले प्रतिनिधित्व गरेका छन्।

अब्राहमको करारमा मिश्रको नदीदेखि बाबेलको नदीसम्मको संसारलाई चिन्हित गर्ने दस जातिहरूमध्ये अमोरीहरू एक हुन्, र त्यसैले अमोरीहरूले संसारका राष्ट्रहरूको प्रतिनिधित्व गर्छन्, जसले संयुक्त राज्य अमेरिकामा आइतबारको व्यवस्था लागू भएपछि, राष्ट्रहरूको रूपमा आफ्नो-आफ्नो व्यक्तिगत अनुग्रह-अवधि समाप्त गर्छन्। अमोरीहरू संसारमाथि न्यायको समापन हुने बाइबलीय प्रतीक हुन्, र यो तेस्रो तथा चौथो पुस्तामा घटित हुन्छ। लाल समुद्र संयुक्त राज्य अमेरिकाको अनुग्रह-अवधि समाप्त हुने प्रतीक हो, र अमोरीहरूले राष्ट्रहरूले क्रमशः आफ्नो अनुग्रह-अवधि बन्द गर्दै अन्ततः मानवजातिको अनुग्रह-अवधि समाप्त हुने अवस्थासम्म पुग्ने कुराको प्रतिनिधित्व गर्छन्। त्यसकारण, अमोरीहरू लाल समुद्रको आइतबारको व्यवस्था-सम्बन्धी संकटको अवधिदेखि पूर्वी बतासद्वारा हुने छुटकारासम्मको अवधिको प्रतीक हुन्, जब परमेश्वरका जनहरूका लागि छुटकाराको मार्ग खोलिन्छ।

तर अब्राहमको भविष्यवाणीले चौथो पुस्तालाई केवल संयुक्त राज्यलाई मिश्र र संसारलाई एमोरीहरूका रूपमा बुझ्ने सन्दर्भमै सम्बोधन गर्दै, बरु अझ महत्त्वपूर्ण रूपमा यसले लाल समुद्र पार गर्ने परमेश्वरका जनहरूको पुस्तालाई “चौथो पुस्ता” का रूपमा स्थापित गर्दछ। जब हामी अब्राहमका तीन चरणहरूमध्ये पहिलो चरणमा रहेको “चार पुस्ता” सम्बन्धी बुझाइबाट हामीले जति निकाल्न सक्छौं, त्यति निकाल्छौं, तब हामी अब्राहमको करारका दोस्रो र तेस्रो चरणलाई विचार गर्नेछौं। दोस्रो चरण अध्याय सत्र हो, र तेस्रो चरण अवश्य नै—अध्याय बाइस।

दानियेल अध्याय बाह्रमा तीनवटा भविष्यसूचक अवधिहरू पहिचान गरिएका छन्, र ती सबैले सन् १८४४ मा समाप्त भएको भविष्यसूचक समयलाई प्रतिनिधित्व गर्छन्। ती तीनवटा अवधिहरू अन्तिम दिनहरूमा खोलिन्छन्, र ती तीनवटै अवधिहरूले अन्तिम दिनहरूमा परमेश्वरका जनमाथि आउने ज्ञानको वृद्धिलाई प्रतिनिधित्व गर्छन्। सनको वस्त्र लगाउनुभएको मानिसको रूपमा खीष्टले पद ७ मा ती तीन भविष्यसूचक अवधिमध्ये पहिलो अवधिलाई प्रस्तुत गर्नुहुन्छ, र यसो गर्नुहुँदा उहाँले आफूलाई प्रकाश १० का त्यस स्वर्गदूतसँग समरेखित गर्नुहुन्छ, जो पानीमाथि होइन, तर पृथ्वी र समुद्रमाथि उभिएको छ।

अनि मैले समुद्रमाथि र पृथ्वीमाथि उभिएको देखेको स्वर्गदूतले आफ्नो हात स्वर्गतिर उठायो, र सदासर्वदा जीवित रहनुहुने, जसले स्वर्ग र त्यसमा भएका सबै कुरा, पृथ्वी र त्यसमा भएका सबै कुरा, अनि समुद्र र त्यसमा भएका सबै कुरा सृष्टि गर्नुभयो, उहाँकै नाममा शपथ खायो कि अब उप्रान्त समय रहनेछैन। प्रकाश १०:५, ६.

अध्याय बाह्रको सातौँ पदमा सनको वस्त्र लगाएको मानिसले अनन्तकालसम्म जीवित रहनुहुने उहाँकै नाममा शपथ खान्छ।

अनि मैले सूती वस्त्र पहिरेका त्यस मानिसलाई सुनेँ, जो नदीका जलहरूमाथि उभिएका थिए; उनले आफ्नो दाहिने हात र देब्रे हात दुवै स्वर्गतर्फ उठाई सदा-सर्वदा जीवित रहनुहुनेको नाममा शपथ खाए कि यो एक काल, कालहरू, र आधा कालसम्म रहनेछ; अनि जब उनले पवित्र जनताको शक्ति चूर्ण-विचूर्ण पार्ने कार्य पूरा गर्नेछन्, तब यी सबै कुराहरू समाप्त हुनेछन्। दानियल १२:७।

हामीलाई प्रेरणाद्वारा यो जानकारी दिइएको छ कि दानियलको पुस्तकमा अवस्थित भविष्यवाणीको उही रेखा प्रकाशको पुस्तकमा पुनः ग्रहण गरिएको छ, र मिलेराइटहरूको बुझाइअनुसार यी दुई वर्णनहरू खीष्टका समानान्तर अंशहरू हुन्। प्रकाशको पुस्तकमा सानो पुस्तक भएका स्वर्गदूतको रूपमा खीष्टले सन् १८४४ मा भविष्यसूचक समयको प्रयोगको अन्त्यलाई चिन्हित गर्नुहुन्छ, र दानियलको पुस्तकमा सूती वस्त्र लगाएका मानिसको रूपमा खीष्टले संयुक्त राज्य अमेरिकामा आइतबारको व्यवस्था आइपुग्दा दानियलको अन्तिम दर्शनका सबै आश्चर्यजनक कुराहरू समाप्त हुनेछन् भनी चिन्हित गर्नुहुन्छ। त्यस पवित्र इतिहासभित्र, जो आइतबारको व्यवस्थाअघि अवस्थित छ र त्यहीँ पुगेर परिपूर्ण हुन्छ, परमेश्वरका मानिसहरूलाई १२६० को प्रतीकद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको अवधिसम्म तितरबितर पारिनुपर्ने थियो। आइतबारको व्यवस्थाअघि आउने तितरबितर हुने त्यो अवधि प्रकाश अध्याय ११ मा प्रस्तुत गरिएको छ, जहाँ मोशा र एलियाह मारिन्छन् र साढे तीन दिनसम्म सडकमा मरेका रहन्छन्, जुन १२६० को प्रतीक हो।

सातौँ पदमा, सूती वस्त्र पहिरेका मानिसले यो पहिचान गराउँछन् कि जब पवित्र जनहरूको शक्तिको तितरबितर पारिनु यसको साढे तीन दिनमा समाप्त हुन्छ, तब अन्तिम दिनहरूमा परमेश्वरका जनहरूमाथि आइपर्ने “अद्भुत घटनाहरू” पनि समाप्त हुनेछन्। हामीले अघिल्लो लेख जकरिया अध्याय तीनमाथि सिस्टर ह्याइटको टिप्पणीद्वारा समापन गरेका थियौं। पहिलो वाक्यले यसो भन्यो, “जकरियाको यहोशू र स्वर्गदूतसम्बन्धी दर्शन, प्रायश्चित्तको महान् दिनका अन्तिम दृश्यहरूमा परमेश्वरका जनहरूको अनुभवमा विशेष बलका साथ लागू हुन्छ।” उक्त अध्यायमा, र त्यस अध्यायमाथि सिस्टर ह्याइटको प्रेरित टिप्पणीमा, एक लाख चौवालीस हजार नै “अद्भुत ठानिएका मानिसहरू” हुन्। आइतबारको व्यवस्थाद्वारा पूर्ण गरिने दानियेलको अन्तिम दर्शनका “अद्भुत घटनाहरू”, परमेश्वरका जनहरूको छाप लगाइनेसँग सम्बन्धित “अद्भुत घटनाहरू” नै हुन्।

दानिएल अध्याय बाह्रले अन्तिम दिनहरूमा एक लाख चवालीस हजारलाई छाप लगाउने ज्योति प्रदान गर्दछ। त्यो ज्योति तीनवटा भविष्यसूचक अवधिहरूद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको छ, जुन सबै मिलेरै इतिहासमा सत्यको रूपमा पहिचान गरिएका र स्थापित गरिएका थिए। ती तीन अवधिहरू तीन पदहरूमा प्रस्तुत गरिएका छन् र सत्यको संरचनालाई थामिराख्ने तीन स्तम्भहरू हुन्। सत्यको संरचना तीन-चरणीय प्रक्रियाद्वारा थामिएको छ। नौ पदहरू (४-१२) को यस खण्डभित्र ती तीन चरणको प्रक्रिया, भविष्यसूचक समय प्रस्तुत गर्ने तीन पदहरूद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको छ। ती तीन भविष्यसूचक अवधिहरू, जब आधारभूत मिलेराइट बुझाइको दृष्टिकोणबाट हेरिन्छन्, तब मिलेराइट बुझाइसँग मेल खाने गरी परिभाषित गरिएका तीन प्रतीकात्मक अवधिहरू उत्पन्न गर्छन्, तर समयको तत्त्वलाई लागू गर्दैनन्।

तीनवटा अवधिहरू त्यही धर्मशास्त्रीय अंशभित्र अवस्थित छन् जसले 'भविष्यवाणी छाप लगाइने—र त्यसपछि खोलिने प्रक्रियालाई' परिभाषित गर्दछ, र यसमा त्रिविध परीक्षाको प्रक्रियाबारेको बाइबलीय शास्त्रीय वर्णन पनि समावेश छ। दानियेललाई आफ्नो पुस्तकमा छाप लगाउन भनिएको स्थानबाट आरम्भ हुने ती नौ पदहरू नै ती पदहरू हुन् जहाँ ती तीनवटा अवधिहरू प्रस्तुत गरिएका छन्, र ती नौ पदहरूमा सत्य खोलिँदा सम्पन्न हुने शुद्धीकरणको प्रक्रियालाई "शुद्ध पारिएका, सेता बनाइएका, र जाँचिएका" भनेर व्यक्त गरिएको छ। ती तीन पदहरूमा रहेका तीन अवधिहरू अन्त्यको समयमा, पछिल्ला दिनहरूमा, ज्ञानको वृद्धिलाई जनाउँछन्, जसले परमेश्वरका करारका जनहरूको अन्तिम परीक्षा र छाप लगाइने प्रक्रियाको प्रतिनिधित्व गर्दछ। त्यही इतिहासमा पछिल्ला दिनहरूमा परमेश्वरका जनहरूमाथि आइपर्ने प्रतीकात्मक "अद्भुत घटनाहरू" प्रस्तुत गरिएका छन्। कृपया यो अनुच्छेद फेरि पढ्नुहोस्।

नौ पदहरूको उक्त खण्डका तीन पदहरूमा उल्लिखित ती तीन कालखण्डहरूले दानियेलको पुस्तकको चरमबिन्दुलाई प्रतिनिधित्व गर्छन्, र त्यहाँ प्रतिनिधित्व गरिएको चरमबिन्दु आन्तरिक भविष्यवाणी-रेखाको चरमबिन्दु हो; त्यो यस कुराको कथा हो कि कसरी एउटा चट्टान हातबिनै एउटा पहाडबाट "काटिन्छ," जुन शेषजनको कथा हो। त्यो आन्तरिक रेखा दर्शाउँ र बाह्रौं अध्यायहरूमा प्रतिनिधित्व गरिएको छ, र भविष्यवाणीको बाह्य रेखाको चरमबिन्दु एघारौं अध्यायका समापन पदहरूमा, तथा दानियेल बाह्रका आरम्भिक केही पदहरूमा छ।

तीनवटा अवधिहरू उलै र हिदेकेल नदीको साक्षीका दर्शनहरूको पनि चरमबिन्दु हुन्, र ती तीन पदहरूमा एउटा भविष्यवाणीसम्बन्धी अवधि समावेश छ, जसले करारको समयसम्बन्धी भविष्यवाणीको चरम परिपूर्तिलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ, जहाँ अब्राम र पावल दुवै साक्षीका रूपमा प्रस्तुत गरिएका छन्। येशू, सुक्ष्म मलमलको वस्त्र लगाएका मानिसको रूपमा, पद सातमा पानीमाथि हिँडिरहनुभएको छ। पद एघारमा दुई स्वरहरू, जो स्त्रीको स्वर पनि हुन्, अब्राम र पावल साक्षी दिन खडा हुन्छन्। पद बाह्रमा परमेश्वरका जनहरूको छाप लगाइने इतिहासलाई प्रतिनिधित्व गरिएको छ, किनकि एक लाख चवालीस हजार कुमारीहरू हुन्, र कुमारीहरूले दस कुमारीहरूको दृष्टान्त अनुभव गर्छन्, र पद बाह्रको आशिष् प्रतीक्षा गर्नेहरूमाथि छ। दृष्टान्तमा प्रतीक्षा गर्नेहरू, र जो "धन्य" छन्, तिनीहरू नै हुन् जसले त्यो वस्त्र प्राप्त गर्छन्, जसले ढोका बन्द हुँदा विवाहभित्र प्रवेश गर्न उनीहरूलाई अनुमति दिन्छ।

सातौं पदमा येशू पानीमाथि हिँडिरहनुभएको छ, जसले भय उत्पन्न गर्छ; तर पत्रुसले विश्वास गर्ने निश्चय गर्छ र हिँड्न तथा परमेश्वरलाई महिमा दिन थाल्छ; तर पत्रुस प्रायः दुवै वर्गहरूको प्रतीक पनि हो, र जब उसको न्यायको घडी आइपुग्यो, तब त्यो महिमा फेरि भयतर्फ फर्काइन्छ। सातौं पदमा अवस्थित पहिलो अवधि पहिलो स्वर्गदूतको सन्देशको प्रतिनिधित्व गर्छ। येशू पानीहरूमाथि हुनुहुन्छ, जो भय र पहिलो स्वर्गदूतको प्रतीक हो। त्यसपछि येशू यस्तो अवधिको परिचय दिनुहुन्छ, जहाँ उहाँले आइतबारको व्यवस्थाको न्यायभन्दा अघि नै आफ्ना जनहरूलाई महिमित गर्नुहुनेछ। तीन स्वर्गदूतहरूको सबै तीन तत्त्वहरू सातौं पदभित्र छन्, किनकि सातौं पद ती तीन पदहरूमध्ये पहिलो हो, जसले तीन स्वर्गदूतहरूको प्रतिनिधित्व गर्छ।

पद एघारले अब्राम र पावलका अल्फा-स्वरहरूको सापेक्ष आफ्नो ओमेगा-गवाहीद्वारा एउटा "दोहोर्याइ" प्रस्तुत गर्दछ। तिनीहरूका "दोहोरिएका" स्वरहरू एकसाथ मिसिएर करारसम्बन्धी समय-भविष्यवाणीलाई प्रस्तुत गर्छन्, र

पद एघारले १७९८ मा बाबेलको पतनमा समाप्त हुने भविष्यसूचक अवधिलाई पहिचान गर्दै, ओमेगाको रूपमा त्यस भविष्यवाणीलाई पूरा गर्दछ; यसरी यसले अन्तिम दिनहरूमा मिखाएल उठेर खडा हुँदा हुने बाबेलको पतनको प्रतिरूप प्रस्तुत गर्दछ। पद एघारमा हामीसँग अगमवक्ताहरूको एक दोहोर्पाइ छ, र एउटा यस्तो अवधि छ जसले बाबेलका दुई पतनहरूलाई प्रतिनिधित्व गर्छ; यसरी यसले दोस्रो स्वर्गदूतको सन्देशलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ, जसले घोषणा गर्नुको कि, “बाबेल पतन भयो, पतन भयो।”

सातौँ पद पहिलो स्वर्गदूतको सन्देश हो, र एघारौँ पद दोस्रो स्वर्गदूतको सन्देश हो; अनि बाह्रौँ पद, जो दानियल १२*१२ वा दानियल १४४ हो, बुद्धिमान् र मूर्खबीचको भेदसम्बन्धी छ, जुन न्यायको सङ्कटकालमा चरित्रको प्रकटीकरणसँग समाप्त हुने न्यायको प्रक्रियामा सम्पन्न हुन्छ। बाह्रौँ पद तेस्रो स्वर्गदूतको सन्देश हो, जसले संसार कसरी दुई वर्गमा विभाजित हुन्छ भन्ने कुरा पहिचान गराउँछ; र त्यसै विभाजनको तेस्रो स्वर्गदूतद्वारा गरिएको बाह्य चित्रणको समकक्ष भनेको बाह्रौँ पदमा प्रतिनिधित्व गरिएको तेस्रो स्वर्गदूतभित्रको आन्तरिक विभाजन हो। सातौँ, एघारौँ र बाह्रौँ पद तीन स्वर्गदूतहरूको सन्देश हुन्, र यी पदहरू अन्तिम दिनहरूमा खोलिने ज्योति हुन्। अन्तिम दिनहरूमा यी तीन पदहरूको खुलासा प्रकाशको पुस्तक अध्याय दससँग मेल खान्छ।

अध्याय दसमा ख्रीष्ट, शक्तिशाली स्वर्गदूतको रूपमा, साथै यहूदाको कुलका सिंहको रूपमा, “सिंह” झैँ कराउनुभयो, र उहाँको गर्जनले सात मेघगर्जन उत्पन्न गर्नु, जुन दानियल अध्याय दसझैँ मुद्राबद्ध गरियो। ती समानान्तर खण्डहरू हुन्। यस कारणले, अध्याय बाह्रका तीन कालावधिहरू पनि प्रकाश अध्याय दसका ती सात मेघगर्जन नै हुन्।

“सात गर्जनहरू” भनेका ख्रीष्टलाई अल्फा र ओमेगा भनेर व्यक्त गर्ने अर्को अभिव्यक्ति मात्र हुन्, किनकि “सात गर्जनहरू” को प्रमुख प्रतीकात्मक अर्थ यही हो कि यसले १७९८ देखि १८४४ सम्म भएका “घटनाहरूको रूपरेखा” लाई प्रतिनिधित्व गर्छ, जुन “भावी घटनाहरू” मा पुनः दोहोरिन्छ र जुन “तिनीहरूको क्रमअनुसार प्रकट गरिनेछ” एक लाख चवालीस हजारको इतिहासमा। त्यसकारण “सात गर्जनहरू” अल्फा र ओमेगाको प्रतीक हुन्; जो आरम्भ र अन्त पनि हुनुहुन्छ; पहिलो र अन्तिम, जग र मन्दिर; कुनाको शिला र शिखरशिला—सात गर्जनहरू।

दानिएल १२ का तीन प्रतीकात्मक अवधिहरूको प्रकाश सात गर्जनहरूको प्रकाशसँग मेल खानुपर्छ, किनकि ती एउटै भविष्यवाणीसम्बन्धी रेखा हुन्। पहिलो अवधिमा ख्रीष्टले आफ्ना दुवै हात स्वर्गतर्फ उठाउनुहुन्छ, जसरी उहाँले प्रकाश १० मा एउटै हात उठाउनुहुन्छ। प्रकाश १० मा, उहाँको हात भविष्यवाणीसम्बन्धी समयको प्रयोगको अन्तको प्रतीक बन्छ, जसले भविष्यवाणीसम्बन्धी समय-अवधिहरूबाट केवल भविष्यवाणीसम्बन्धी अवधिहरूतर्फको संक्रमणलाई चिह्नित गर्छ। मिलेराइटहरूले प्रयोग गरेको मुख्य भविष्यवाणीसम्बन्धी नियमको त्यो संक्रमण, ख्रीष्टको समयमा शाब्दिकबाट आत्मिकतर्फ भएको मुख्य संक्रमणद्वारा प्रतिरूपित गरिएको थियो।

प्रेरित पावललाई एक चुनिएका जनसमुदायको भविष्यवाणीसम्बन्धी वंशरेखासँग सम्बन्धित मुख्य भविष्यवाणीपरक नियम स्थापना गर्न उठाइयो। आत्मिक इस्राएलको प्रारम्भमै एउटा मुख्य भविष्यवाणीपरक नियम स्थापित गरिन्छ, जसले करारलाई नै पुनर्परिभाषित गर्छ। त्यस समयदेखि अब्राहामको सन्तान हुनु भनेको रगतद्वारा होइन, विश्वासद्वारा अब्राहामको सन्तान हुनु थियो। त्यो भविष्यवाणीपरक सिद्धान्त मुख्यतः पावलको लेखनीद्वारा स्थापित गरियो, जसले यस सन्दर्भमा प्रकाशको पुस्तक अध्याय दसमा ख्रीष्टको प्रतिरूप धारण गर्दै, सन् १८४४ मा समयको भविष्यवाणीपरक प्रयोगलाई परिवर्तन गर्दै अन्त्य गर्नुको।

मानवजातिसित भएको वाचा इन्द्रेणीद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको छ, र नूहको जहाजले जलप्रलयअघि र जलप्रलयपछि रहेको त्यस्तो समयावधिलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ, जब स्पष्ट रूपमा पहिचान गरिएको कुनै चुनिएको प्रजा थिएन। अब्राहामको बोलावटले परमेश्वरको मानवजातिसितको भविष्यसूचक सम्बन्धमा एउटा महान् र महत्त्वपूर्ण परिवर्तनलाई प्रतिनिधित्व गर्नुको। अब्राहामसित गरिएको वाचाले वाचा-इतिहासको रेखामा एउटा ठूलो परिवर्तनलाई प्रतिनिधित्व गर्नुको, र यसो गर्दै त्यसले पावलका दिनहरूमा शाब्दिकबाट आत्मिकतर्फ भएको महान् परिवर्तनलाई, तथा १८४४ मा समय-प्रयोगबाट समय-प्रयोगरहिततर्फ भएको परिवर्तनलाई प्रतीकात्मक रूपमा देखायो।

मानवजातिसँग परमेश्वरको करारमा भएको पहिलो परिवर्तन अदनको बगैँचा थियो, र त्यसमा प्रकट भएको निर्णायक परिवर्तन जीवनको रूपमाथि लगाइएका प्रतिबन्धहरू थिए; त्यसले वस्त्रको पनि परिवर्तन उत्पन्न गर्‍यो—आत्मिक ज्योतिबाट प्रत्यक्ष थुमाको छालासम्म। करारको इतिहासमा अर्को प्रमुख परिवर्तन जलप्रलय हो, जसको प्रतिनिधित्व नूहले गर्छन्, ठीक त्यसरी नै जसरी पहिलो प्रमुख करार-परिवर्तनमा आदमले गरेका थिए। त्यसपछि अब्रामसँग चुनिएका मानिसतर्फको परिवर्तन आयो, जसले मोशासम्म पुर्‍यायो, जसले एक दिनले एक वर्षलाई प्रतिनिधित्व गर्छ भन्ने भविष्यसूचक सिद्धान्तहरू परिचय गराउँछन्। त्यो सिद्धान्त १८४४ सम्म मान्य रहन्छ, जब करारमा अर्को प्रमुख परिवर्तन भयो। करारको इतिहासका महान् युगहरूमा परमेश्वरको भविष्यसूचक वचनको कुनै सिद्धान्तमा सधैं एउटा प्रमुख परिवर्तन हुन्छ। एक लाख चौवालीस हजारको इतिहासको अवधिमा भएको त्यो परिवर्तन यो हो कि अल्फा ओमेगा नै सत्य हो। अल्फा र ओमेगा त्यो सिद्धान्त हो कि परमेश्वरको वचनमा अन्त्य सधैं आरम्भद्वारा चित्रित गरिएको हुन्छ। अल्फा र ओमेगाको त्यस सिद्धान्तसँग “truth” भन्ने हिब्रू शब्दको त्रिस्तरीय संरचना जोडिएको छ।

अवशेषको इतिहासभरि देखापर्ने प्रमुख भविष्यवाणीसम्बन्धी रूपान्तरण प्रत्येक प्रमुख वाचात्मक इतिहासमा प्रत्यक्ष रूपमा प्रतिनिर्दिष्ट गरिएको छ, र त्यस्तै सत्यका अन्य रेखाहरूमा पनि। यशैया २२:२२ मा एलियाकीममाथि राखिएको “साँचो” नै मत्ती सोह्रमा पानियुममा पत्रुसलाई दिइएको त्यही साँचो हो। त्यो साँचो फिलाडेल्फियाली मण्डलीलाई दिइन्छ, र विलियम मिलर नै त्यस्ता व्यक्ति थिए जसलाई त्यो साँचो दिइयो, जसले उनलाई मोशाको इतिहासको क्रममा मोशाद्वारा अभिलेख गरिएको एक दिनको सट्टा एक वर्षको सिद्धान्तसँग, ठीक त्यसै दिनसम्म, जोडिन सक्ने तुल्यायो; उक्त इतिहासले मिलरवादीहरूको इतिहासको प्रतिरूप प्रस्तुत गरेको थियो। मोशाको भविष्यवाणीसँग मिलरको सम्बन्ध पावलको अब्रामको भविष्यवाणीसँगको सम्बन्धद्वारा प्रतिनिर्दिष्ट गरिएको थियो। अनि मिलरले मोशासँग किन नजोडिने? जहाजमा भएको मोशाको उद्धार दुवै वाचाहरूलाई एकसाथ बाँध्नका लागि जहाजमै भएको नूहको उद्धारसँग जोडिएको थियो। एदेनमा आरम्भ हुने भविष्यवाणीको प्रयोगसम्बन्धी रूपान्तरणहरूले अन्तिम वाचाका जनहरूको इतिहास—एक लाख चौवालीस हजार—मा भविष्यवाणीको ज्योतिका प्रमुख प्रकाशनको पहिचान गराउँछन्। म प्रतिपादन गर्दछु कि त्यो प्रमुख भविष्यवाणीसम्बन्धी रूपान्तरण सात गर्जनहरूद्वारा प्रतिनिर्दिष्ट गरिएको छ, जो दानिएल अध्याय १२ का तीन अवधिहरूसँग प्रत्यक्ष रूपमा सम्बन्धित छन्, र यी केवल त्यतिबेला मात्र चिनिन्छन् जब सत्यको तीन-चरणीय संरचनामाथि आधारित रेखामाथि रेखा प्रयोगमा अल्फा र ओमेगाका सिद्धान्तहरू लागू गरिन्छन्।

“समय अब रहेन” भन्ने घोषणाको ठीक अघिका पदहरूमा ख्रीष्टले सात गर्जनहरूलाई परिचय गराउनुभयो, जुन दानिएल बाह्रका सत्यहरूझैँ—मुद्रित गरिएका थिए। बाह्रौँ अध्यायमा सनको वस्त्र लगाएको मानिसले दुवै हात उठाएको प्रसङ्ग दानिएलको पुस्तकको मुद्राविमोचनसँग सम्बन्धित छ, र प्रकाश १० मा सिंहस्वरूप ख्रीष्टको प्रसङ्ग सात गर्जनहरूको मुद्राङ्कनसँग सम्बन्धित छ। सिस्टर ह्वाइटले सात गर्जनहरूको मुद्राङ्कनलाई दानिएलको पुस्तकको मुद्राङ्कनसँग समरेखित गर्नुहुन्छ।

“यी सात गर्जनहरूले आफ्नो स्वर उच्चारण गरिसकेपछि, सानो पुस्तकको सम्बन्धमा दानिएललाई जस्तै यूहन्नालाई यो आज्ञा दिइन्छ: ‘यी सात गर्जनहरूले उच्चारण गरेका कुराहरूमा छाप लगाऊ।’ यी भविष्यका घटनाहरूसँग सम्बन्धित छन्, जो आफ्नो क्रमअनुसार प्रकट गरिनेछन्।” The Seventh-day Adventist Bible Commentary, volume 7, 971.

सात गर्जनाहरूलाई प्रकाश १०, अगमवाणीको आत्मा, र १८४० देखि १८४४ सम्मको मिलेराइटहरूको इतिहासद्वारा परिभाषित गरिएको छ, जुन एक लाख चौवालीस हजारको इतिहासमा पुनः दोहोरिन्छ। यही अंशमा यसरी भनिएको छ, “यूहन्नालाई दिइएको विशेष ज्योति, जुन सात गर्जनाहरूमा व्यक्त गरिएको थियो, पहिलो र दोस्रो स्वर्गदूतका सन्देशहरूको अधीनमा घटित हुने घटनाहरूको एक रेखाचित्र थियो। मानिसहरूले यी कुराहरू जान्नु उत्तम थिएन, किनकि तिनीहरूको विश्वास अवश्य नै परीक्षित हुनुपर्‍थ्यो। परमेश्वरको व्यवस्थामा अत्यन्त अद्भुत र उन्नत सत्यहरू घोषणा गरिनेथिए।” मिलेराइटहरूले आफूहरू दुईवटा निराशाहरूसँग सामना गर्नुपर्नेछ भन्ने बुझेनन्, किनकि तिनीहरूको यो नबुझाइ तिनीहरूलाई परीक्षित गर्नकै लागि नियोजित गरिएको थियो। मिलेराइटहरूले कुनै पनि

“उन्नत सत्यहरू” को अनुमान गरेनन्; अर्थात्, तिनीहरूले करार-इतिहासमा कुनै पनि “मुख्य भविष्यसूचक परिवर्तनहरू” को अपेक्षा गरेका थिएनन्।

यद्यपि “यी कुराहरू” जान्नु मिलराइट “मानिसहरूका लागि उत्तम थिएन,” एक लाख चवालीस हजारलाई उही इतिहासद्वारा परीक्षा गरिन्छ, तर इतिहासलाई निर्दोष रूपमा गलत बुझेर होइन, बरु तपाईंले जान्नुपर्ने इतिहासलाई नबुझ्नेको कारणले। यो उही परीक्षा हो, केवल उल्टो रूपमा। प्रकाश १० मा यूहन्नाले सर्वप्रथम एक लाख चवालीस हजारलाई प्रतिनिधित्व गर्छन्, र केवल दोस्रो रूपमा पहिलो र दोस्रो स्वर्गदूतका मिलराइट आन्दोलनलाई। यो त्यतिबेला स्पष्ट रूपमा चिनिन्छ जब तपाईं देख्नुहुन्छ कि यूहन्नालाई सानो पुस्तक खानुअघि नै यो मीठो हुनेछ र त्यसपछि तीतो हुनेछ भनेर अग्रिम जानकारी दिइएको छ। यसको अर्थ के हो भन्ने कुरा मिलराइटहरूलाई थाहा हुनु उत्तम थिएन, तर यूहन्नाले त्यस्ता मानिसहरूलाई प्रतिनिधित्व गर्छन् जसलाई मिलराइटहरूले सानो पुस्तक खाँदा के हुन्छ भन्ने कुरा पहिले नै थाहा हुन्छ।

अनि म स्वर्गदूतकहाँ गएँ, र उसलाई भनेँ, “मलाई त्यो सानो पुस्तक देऊ।” अनि उसले मलाई भन्यो, “यसलाई ले, र खाइहाल; यसले तेरो पेटलाई तीतो बनाउनेछ, तर तेरो मुखमा यो महझैँ मीठो हुनेछ।” अनि मैले स्वर्गदूतको हातबाट त्यो सानो पुस्तक लिएँ, र त्यसलाई खाएँ; अनि मेरो मुखमा त्यो महझैँ मीठो थियो; तर जसै मैले त्यसलाई खाएँ, मेरो पेट तीतो भयो। प्रकाश १०:९, १०.

यूहन्नालाई अध्याय दसमा प्रतिनिधित्व गरिएको १८४० देखि १८४४ सम्मको तीतो-मिठो अनुभवको विषयमा अग्रिम रूपमा बताइन्छ। पद ९ र १० मा यति स्पष्ट रूपमा चित्रित गरिएको त्यो अनुभव पद २ देखि ४ सम्ममा पनि स्पष्ट रूपमा पहिचान गरिएको छ।

अनि उनको हातमा एउटा सानो पुस्तक खुला थियो; अनि उहाँले आफ्नो दाहिने खुट्टा समुद्रमाथि, र देब्रे खुट्टा पृथ्वीमाथि राख्नुभयो, अनि सिंह गर्जेझैँ ठूलो स्वरले कराउनुभयो; र जब उहाँले कराउनुभयो, तब सातवटा मेघगर्जनहरूले आफ्ना स्वरहरू उच्चारण गरे। अनि जब ती सातवटा मेघगर्जनहरूले आफ्ना स्वरहरू उच्चारण गरिसके, तब म लेख्ने लागि रहेको थिएँ; तर मैले स्वर्गबाट मलाई यसो भन्ने एउटा स्वर सुनेँ, “सातवटा मेघगर्जनहरूले जे उच्चारण गरेका छन्, ती कुराहरूलाई मोहोर लगाऊ, र तिनलाई नलेख।” प्रकाश १०:२-४.

“सात गर्जनहरू” ले “घटनाहरूको एक रूपरेखा” जनाउँछन्, जुन पहिलो र दोस्रो स्वर्गदूतको अधीनमा सम्पन्न हुनेथिए, र साथै “भावी घटनाहरू, जुन आफ्नो क्रमअनुसार प्रकट गरिनेछन्” पनि। “सात गर्जनहरू” ले यस सत्यलाई जनाउँछन् कि मिलेराइटहरूको इतिहास एक लाख चवालीस हजारको इतिहासमा पुनः दोहोरिन्छ, र १७९८ मा तथा त्यसपछिको अन्त्यकालमा खोलिएका सत्यहरूले परमेश्वरका जनहरूको उत्तरकालमा सत्यको उद्घाटनलाई जनाउँछन्। प्रकाश अध्याय १० मा येशू, दानिएल अध्याय १२ का येशूसँग अनुरूप हुनुहुन्छ। दुवै खण्डहरूमा उत्तरकालका परीक्षात्मक सत्यको मुद्राङ्कन र उद्घाटन प्रस्तुत गरिएको छ।

कतिपयले तर्क गर्न सक्छन् कि सातौँ पदमा येशू बोलिरहनुभएको छ, तर एघारौँ र बाह्रौँ पदहरूमा गब्रिएलले दानियलसँग बोलिरहनुभएको छ; तथापि, यी तीनै खण्डहरूमा येशू नै बोलिरहनुभएको छ भन्ने रूपमा पनि यसलाई बुझ्न सकिन्छ। यस विषयको जुनसुकै पक्ष भए तापनि, दानियलमार्फत बोल्ने स्वर ख्रीष्टकै हो, र बाह्रौँ अध्यायका तीनवटा भविष्यसूचक अवधिहरू ख्रीष्टका वचनहरू हुन्, र उहाँले ती तीन अवधिहरूलाई सत्यको संरचनामा प्रस्तुत गर्नुहुन्छ। यी तीनै अवधिहरू मोहर लगाइएका छन्, जसले तिनीहरूलाई एक त्रिविध प्रतीक बनाउँछ।

सातौँ पदले अद्भुत कार्यहरूको समाप्तिलाई सम्बोधन गर्दछ, र ख्रीष्टले परमपवित्र स्थानमा एक लाख चवालीस हजारका पापहरू मेटाउँदै तिनीहरूलाई छाप लगाउनुहुने क्रममा उहाँको अन्तिम कार्यलाई चिन्हित गर्दछ। पहिलो पदले “अद्भुत कार्यहरू” लाई चिन्हित गर्दछ, र ती तीन पदहरूमध्ये अन्तिम पदले पनि “अद्भुत कार्यहरू” लाई ती व्यक्तिहरूका रूपमा चिन्हित गर्दछ जो प्रतीक्षा गर्ने र पहिलो निराशा अनुभव गर्ने कारणले धन्य ठहरिन्छन्। बीचको अवधिले आइतबारको व्यवस्थाको सङ्कटकालमा मानवजातिको विद्रोहलाई चिन्हित गर्दछ, साथै आइतबारको व्यवस्थातर्फ लैजाने अवधिलाई एक लाख चवालीस हजारका लागि तयारीको अवधिका रूपमा पनि चिन्हित गर्दछ।

सबै पदहरूले प्रत्यक्ष रूपमा “अन्तिम दिनहरूमा” दानियलका मानिसहरूमाथि “के आइपर्नेछ” भन्ने कुरा चिन्हित गरिरहेका छन्। तीनै पदहरूले एक लाख चवालीस हजारको शुद्धीकरणको विषयवस्तुबारे बोल्छन्। पहिलो अवधि तेस्रो अवधिसँग मेल खान्छ, र बीचको अवधि सारा संसारले आरमगेदोनतर्फ अघि बढ्दै गर्दा तिनीहरूको विद्रोहलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ।

यदि ती तीन अवधिहरू पनि सात गर्जनहरू हुन् भने, ती तीन पदहरूले “भविष्यका घटनाहरू, जुन तिनीहरूको क्रमअनुसार [प्रकाशित] हुनेछन्,” भनी पहिचान गर्नुपर्छ, र ती “भविष्यका घटनाहरू” 1840 देखि 1844 सम्म “पहिलो र दोस्रो स्वर्गदूतअधीन घटित भएका घटनाहरूको रूपरेखा” सँग मेल खाने थिए। यस आन्दोलनले स्वीकार गरेका धेरै सत्यहरू यस्ता छन्, जो अग्रजहरूको बुझाइभन्दा स्पष्ट रूपमा भिन्न छन्, तैपनि ती सबै सत्यहरू अग्रजहरूको बुझाइसँग सहमत छन्। मिलेराइटहरूदेखि अहिलेसम्म भविष्यवाणीसम्बन्धी एउटा ठूलो परिवर्तन भएको छ। एक दिन बराबर एक वर्षको सिद्धान्त यसको शास्त्रीय उदाहरण हो, तर यस्ता अन्य उदाहरणहरू पनि छन्। एउटा प्रमुख भविष्यवाणीसम्बन्धी परिवर्तनको उदाहरण सात गर्जनहरूको सम्बन्धमा प्रस्तुत गरिएको छ।

दशौँ अध्यायको अन्तिम पदमा यूहन्नालाई उसले फेरि अगमवाणी गर्नेपर्छ भनी बताइएपछि—यसरी दशौँ अध्यायको इतिहासले मिलेराइटहरूको आन्दोलन तथा एक लाख चवालीस हजार दुवैलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ भन्ने कुरामा जोड दिँदै—उहाँलाई मन्दिर नाप्न एउटा नाप्ने लट्टी दिइयो, तर उहाँलाई बाहिरी आँगनचाहिँ छोड्न भनियो।

र मलाई एउटा डण्डाजस्तै नर्कट दिइयो; अनि स्वर्गदूत उभिएर यसो भन्दै थिए, “उठ, र परमेश्वरको मन्दिर, वेदी, र त्यहाँ आराधना गर्नेहरूलाई नाप। तर मन्दिरबाहिरको प्राङ्गणलाई छोडिदेऊ, त्यसलाई ननाप; किनकि त्यो अन्यजातिहरूलाई दिइएको छ; अनि तिनीहरूले पवित्र नगरलाई बयालीस महिनासम्म कुल्चनेछन्।” प्रकाश 11:1, 2

१८४४ पछिको अवधिमा मन्दिर नाप्दा, यूहन्नालाई आँगनद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएका अन्यजातिहरूलाई छोडिदिनु भनिएको छ। १८४४ को यो दृष्टान्तले यही चिन्हित गरिरहेको थियो कि परमेश्वरले भर्खरै एउटा नयाँ वाचागत दुलही चयन गर्नुभएको थियो, र त्यसपछि उहाँकी दुलही र आँगनबीच भिन्नता स्थापित गरिएको थियो। सिस्टर ह्याइट स्पष्ट हुनुहुन्छ कि आँगनले अन्यजातिहरूको प्रतिनिधित्व गर्दछ र मन्दिर परमेश्वरका चुनिएका जनहरू हुन्; त्यसका लागि Desire of Ages को “The Outer Court” अध्याय मात्र पढ्नुस्।

यूहन्नाले सन् 1844 मा भर्खरै परमेश्वरका चुनिएका मानिस भएका मिलरवादीहरूको चित्रण गरिरहेका छन्। मिलरवादीहरू—जसले भर्खरै तीतो-मिठो सन्देशको अनुभव गरेका थिए—र अन्य आफूलाई इसाई भनी दाबी गर्ने संसारबीच भेद राखियो, जसलाई अन्यजातिहरूका रूपमा प्रतिनिधित्व गरिएको छ।

१८४० देखि पहिलो निराशासम्म जग बसालियो, र मन्दिर मध्यरात्रिको पुकारको घोषणाकालमा पूरा गरियो। त्यसपछि ठूलो निराशा आयो र यूहन्नालाई उठी मापन गर्न, तर अन्यजातिहरूलाई छोड्न भनियो। यूहन्नाले न्यायको उद्घाटनलाई चित्रण गरिरहेका छन्, र यही कारणले प्रेरणाले ती पदहरूमा यूहन्नाको मापनलाई अनुसन्धानात्मक न्यायको प्रतीकका रूपमा लागू गर्दछ। मापनको प्रतीकका रूपमा यूहन्नाबारे हामीले भर्खरै प्रस्तुत गरेको कुरा सामान्य एड्भेन्टिस्ट बुझाइसँग मेल खान्छ, तर यस आन्दोलनमा उक्त प्रतीकको बुझाइमा एउटा ठूलो परिवर्तन आयो।

मिलरवादी समझसँग सहमत हुँदै, हामीले देख्यौं कि अध्याय दसमा यूहन्नाद्वारा प्रस्तुत गरिएको मिलरवादीहरूको इतिहासभिन्न, एक समानान्तर आन्दोलनको पनि भविष्यवाणी समावेश थियो, जुन एक लाख चौवालीस हजार बन्नेथियो। हामीले बुझेका थियौं कि यदि तपाईंले मिलरवादी इतिहासका मापहरू लिनुभयो, र अन्यजातिहरूको समयलाई हटाउनुभयो भने, तपाईंले त्यही मन्दिर देख्न सक्नुहुन्थ्यो जसलाई यूहन्नाले नापिरहेका थिए।

हामीले एउटा 2520-वर्षीय समय-भविष्यवाणी 1798 मा अन्त्य हुने र अर्को 1844 मा अन्त्य हुने देख्न आयौं, यसरी खीष्टले मिलेराइट मन्दिर निर्माण गर्नुभएको छयालिस-वर्षीय अवधिलाई प्रकट गर्दै। यूहन्नाले आँगनलाई अन्यजातिहरूको रूपमा पहिचान गरे, र त्यहाँ अन्यजातिहरूका एक भविष्यसूचक “समयहरू” छन्।

तिनीहरू तरवारको धारले मारिनेछन्, र सबै जातिहरूका बीच बन्दी बनाएर लगिनेछन्; अनि अन्यजातिहरूका समय पूरा नभएसम्म यरूशलेम अन्यजातिहरूद्वारा कुल्चिइरहनेछ। लूका 21:24।

अन्यजातिहरूका “समयहरू” बहुवचनमा छन्, र तिनले ती दुई अवधिहरूलाई जनाउँछन् जसमा शाब्दिक र आत्मिक इस्राएल दुवै कुल्चिइए। अन्यजातीयतावादको अन्तिम कुल्चाइ, जसको पछि पोपवाद आयो, सन् १७९८ मा समाप्त भयो। जे दाबी गरिए तापनि, “अन्यजातिहरूका समयहरू” पहिलो स्वर्गदूतको आगमनसँगै सन् १७९८ मा अन्त्य भए। यूहन्नाले सन् १७९८ मा नाम्न थाल्नुपर्ने थियो, र त्यसअघि केही पनि होइन। उनलाई सन् १८४४ को इतिहासमा राखिएको थियो, त्यसैले सन् १७९८ मा समाप्त भएको अवधिलाई छोड्नु भनेको बाहिरी आँगनलाई छोड्नु थियो, र त्यसो गर्दा तपाईंले ती छयालिस वर्ष प्रकट गर्नुहुन्छ, जसमा मिलेराइट मन्दिर करारका सन्देशवाहकद्वारा उठाइयो। यस प्रयोगबाट धेरै सम्बन्धित सत्यहरू निष्पन्न हुन्छन्, तर म यसलाई केवल अग्रजहरूको बुझाइभन्दा भिन्न प्रकाशको एउटा उदाहरणको रूपमा प्रयोग गरिरहेको छु; तथापि यो यस्तो प्रकाश हो जसले मूल सत्यहरूसँग विरोध गर्दैन, तर अब समय लागू गर्दैन।

त्यो विशेष सत्य 9/11 भन्दा अघि नै चिनिएको थियो, तर वास्तवमा 9/11 पश्चात् गहिरो रूपमा स्थापित भयो। मन्दिर नाम्नै यूहन्नाको सत्यलाई सात गर्जनहरूबाट अलग गर्न सकिँदैन, किनकि त्यो ठ्याक्कै उही खण्ड हो। सात गर्जनहरूको प्रयोगसम्बन्धी एउटा सत्य थियो, जुन दानियल अध्याय बाह्रका “आश्चर्यकर्महरू” पूरा हुने अवधिसम्म मोहरबन्द राखिएको थियो। जुलाई 2023 पश्चात् खोलिएको “सात गर्जनहरू” को प्रयोग दानियल बाह्रका तीन पदहरूसँग पूर्ण रूपमा मेल खान्छ—वा भनूँ, यसले ती तीन पदहरूलाई अत्यन्त गहन ढङ्गले परिपूरक बनाउँछ।

सिस्टर ह्याइटले Daniel र Revelation का पुस्तकहरूबीचको सम्बन्ध वर्णन गर्न compliment होइन, complement भन्ने शब्द प्रयोग गर्नुहुन्छ। “पूर्णतामा पुर्‍याउनु” भन्ने अर्थ दिने complement ले नै यी दुई भविष्यवाणीसम्बन्धी पुस्तकहरूले एक-अर्काका लागि गर्ने कार्यलाई जनाउँछ। जुलाई २०२३ पछि Daniel अध्याय 12 मा खोलिएका सात गर्जनहरूले त्यहाँको सन्देशलाई पूर्णतामा पुर्‍याउँछन्। सात गर्जनहरूलाई खोल्ने कुरा भनेको सत्यको संरचनासँग संयुक्त alpha र omega को सिद्धान्त हो।

अन्यजातिहरूका “समयहरू” १७९८ मा पूरा भए, र यसले १२६० वर्षका दुई अवधिहरूलाई जनाउँछ, जसमा पहिले मूर्तिपूजकत्वले र त्यसपछि पोपसत्ताले पवित्रस्थान र सेनालाई कुल्चीमिल्ची गर्‍यो। जब हामी मन्दिर नाफ्छौं, तब हामीले आँगनलाई छोड्नुपर्छ, र आँगन १७९८ सम्म फैलिएको छ; तर १८४४ पछाडि समय रहँदैन। आज १२६० वर्षले केवल समयावधिको प्रतिनिधित्व गर्छ, जसले मन्दिर र आँगनबीचको भिन्नता पहिचान गराउँछ। यही कारणले, जुलाई १८, २०२० देखि जुलाई २०२३ सम्म कुल्चीमिल्ची गर्ने कार्य सम्पन्न भयो। आज मन्दिर नाम्न, ती सात गर्जनहरूसँग सम्बन्धित रूपमा, जसले पहिलो र दोस्रो स्वर्गदूतका सन्देशहरूअन्तर्गत घटित घटनाहरूको सीमाङ्कनलाई प्रतिनिधित्व गर्छ, यूहन्नालाई तोकिएको कार्य हो। “हाम्रो महान् कार्य” भनेको तीन स्वर्गदूतहरूको सन्देशलाई “संयोजन” गर्नु हो; यसरी एउटा अगमवाणीसम्बन्धी कार्य पहिचान हुन्छ, जुन अघिल्लो करार-इतिहासमा गरिएको थिएन, र अहिले पनि अत्यन्त विरलै गरिन्छ। जब हामी अन्यजातिहरूका समयहरूलाई प्रतिनिधित्व गर्ने आँगनलाई छोड्छौं, तब हामी १२६० वर्षको पोपसत्तात्मक सत्तावटलाई छोडिरहेका हुन्छौं, जुन १७९८ मा अन्तको समयमै समाप्त भयो।

मिलेराइट इतिहासमा छयालिस वर्ष लगाएर निर्माण गरिएको मन्दिरले जुलाई २०२३ देखि आइतबारको व्यवस्थाभन्दा ठीक अधिसम्म निर्माण गरिने एउटा मन्दिरलाई चिन्हित गर्दछ। त्यो इतिहास सात गर्जनहरूको “भविष्यका घटनाहरू” को अवधि हो, जसलाई “तिनीहरूको क्रमअनुसार” “प्रकट गरिनेछ”, हुन सक्छ भन्ने होइन, तर अवश्य “प्रकट गरिनेछ”।

जब हामी पहिलो स्वर्गदूतको इतिहासलाई दोस्रोको इतिहाससँग संयोजन गर्छौं, तब हामी पाउँछौं कि यो इतिहास एउटा अल्फा निराशाबाट सुरु हुन्छ र एउटा ओमेगा निराशामा अन्त हुन्छ। जब हामी 1840 देखि 1844 अप्रिल 19 सम्मको पहिलो स्वर्गदूतको इतिहासभित्रका भविष्यवाणीसम्बन्धी मार्गचिह्नहरूलाई त्यही समयमा आइपुगेको र 1844 अक्टोबर 22 मा तेस्रोको आगमन नभएसम्म निरन्तर रहेको दोस्रो स्वर्गदूतका मार्गचिह्नहरूसँग समरेखित गर्छौं—तब

हामीसँग यस्ता दुई अवधिहरू हुन्छन्, जो दुवै एक स्वर्गदूतको आगमनबाट सुरु हुन्छन् र अन्त पनि एक स्वर्गदूतको आगमनमै हुन्छ। पहिलोदेखि दोस्रोसम्मको इतिहासले दोस्रोदेखि तेस्रोसम्मको इतिहासलाई दृष्टान्तस्वरूप चित्रण गर्दछ।

यो एक वैध अनुप्रयोग हो भन्ने भविष्यवाणीसम्बन्धी साक्षी उक्त अनुप्रयोगको अल्फा र ओमेगामा पाइन्छ। सँगसँगै लागू गरिएका दुई समानान्तर रेखाहरू, र दुवै रेखाको प्रारम्भ तथा अन्त्यले एक स्वर्गदूतको आगमनलाई पहिचान गर्दछ। त्यसपछि जब तिनीहरूलाई रेखामाथि रेखा सँगै मिलाई एउटै रेखामा संयोजित गरिन्छ, तब प्रारम्भले पहिलो निराशालाई चिह्नित गर्दछ र अन्त्यले महान् निराशालाई चिह्नित गर्दछ। अर्को प्रमाण अल्फा र ओमेगाका सिद्धान्तहरूमा पाइन्छ, जसले अन्त्यलाई प्रारम्भभन्दा महान् भनी पहिचान गर्दछ। महान् ओमेगा निराशामा अन्त्य हुने अल्फा निराशाले अल्फा र ओमेगाको सानो र ठूलो तत्त्वलाई पहिचान गर्दछ।

जब हामी अप्रिल 19, 1844 देखि सुरु गर्छौं, (दोस्रो स्वर्गदूतको आगमन, जसले अक्टोबर 22, 1844 मा तेस्रोको आगमनतर्फ डोर्‍याउँछ); र त्यसपछि हामी अगस्त 11, 1840 मा दोस्रो रेखा पनि सुरु गर्छौं, जुन अप्रिल 19, 1844 मा समाप्त हुन्छ, तब हामी पाउँछौं कि अप्रिल 19, 1844 को निराशा पहिलो र दोस्रो स्वर्गदूतहरूको भविष्यसूचक रेखालाई संयोजन गरेर उत्पन्न गरिएको भविष्यसूचक रेखाको अल्फा र ओमेगा दुवै हो।

अवधिको अन्त्यमा, तपाईंसँग दोस्रो स्वर्गदूतसँगै तेस्रो स्वर्गदूत आइपुग्छ, यसरी 9/11 लाई, तथा प्रकाशको पुस्तक अध्याय अठारको शक्तिशाली स्वर्गदूतका दुई स्वरहरूलाई प्रतीकात्मक रूपमा देखाउँदै। ती दुई स्वरहरू दोस्रो र तेस्रो स्वर्गदूतका सन्देशहरू नै हुन्, र ती दुई स्वर्गदूतहरू 22 अक्टोबर, 1844 मा एक-अर्कालाई स्पर्श गरेका थिए, अनि जब ती दुई इतिहासहरू पङ्क्तिमाथि पङ्क्ति एकसाथ ल्याइन्छन्, तब तिनीहरू फेरि भेट हुन्छन्। यस प्रकार एकसाथ ल्याउँदा तिनीहरूले पहिलो निराशादेखि महान् निराशासम्मको इतिहासलाई प्रतिनिधित्व गर्छन्, र मिलेराइटहरूको समयमा त्यस इतिहासको बीचको मार्गचिन्ह एक्सेटर शिविर-सभा थियो, जहाँ आराधकहरूका दुई वर्गहरू प्रकट गरिए, जसले दृष्टान्तका मूर्ख कन्याहरूको विद्रोहलाई प्रतिनिधित्व गर्दै, बीचको मार्गचिन्हलाई विद्रोहको रूपमा पहिचान गरायो।

सात गर्जनाहरूले पहिलो र दोस्रो स्वर्गदूतका सन्देशहरूको संयुक्त इतिहासलाई, पङ्क्ति माथि पङ्क्ति, प्रतिनिधित्व गर्छन्; जसले त्यसपछि एक लाख चवालीस हजारको इतिहासमा पहिलो निराशादेखि महान् निराशासम्मको इतिहासलाई चिह्नित गर्दछ। भविष्यवाणीगत रूपमा त्यो इतिहासले के प्रतिनिधित्व गर्दछ भन्ने समझ दानियेल बाहमा प्रतिपादित त्यस सन्देशसँग पूर्णतः मिल्छ, जुन अन्तको समयसम्म मोहर लगाइएर राखिएको थियो।

हामी यो अध्ययन अर्को लेखमा जारी राख्नेछौं, तर म दानिएलको अन्तिम दर्शनको त्यो अंश यत्तिकै छोड्नेछु, जसले केवल अन्तिम दिनहरूमा परमेश्वरका जनहरूको दानिएलद्वारा गरिएको दृष्टान्तलाई सम्बोधन गर्दछ। पहिलो उल्लेखको नियमको सन्दर्भमा ध्यान दिनुहोस् कि पहिलो पदमा दानिएल दर्शनलाई बुझ्ने वर्गभिन्न छन्। दर्शनमा पहिलो पटक उल्लेख गरिएको कुरा दानिएललाई बुझ्ने बुद्धिमानहरूको रूपमा गरिएको दृष्टान्त हो, र अन्तिम नौ पदहरू सबै बाइसौं दिनमा बुझ्ने बुद्धिमानहरूकै विषयमा छन्।

फारसका राजा कोरेशको तेस्रो वर्षमा, बेल्तशस्सर भनिने दानिएललाई एउटा कुरा प्रकट गरियो; र त्यो कुरा सत्य थियो, तर त्यसका लागि तोकिएको समय लामो थियो; अनि उनले त्यस कुरा बुझे, र दर्शनको अर्थ पनि बुझे।

ती दिनहरूमा म, दानिएल, पूरा तीन हप्ता शोक गरिरहँ। मैले कुनै रुचिकर भोजन खाइनँ; न त मासु वा दाखरस मेरो मुखमा पर्यो; न त मैले आफूलाई किञ्चित् पनि अभिषेक गर्ने, जबसम्म पूरा तीन हप्ता समाप्त भएनन्। अनि पहिलो महिनाको चौबीसौं दिनमा, जब म महान् नदी हिदेकेलको किनारमा थिएँ; तब मैले आफ्ना आँखा उठाएँ र हेरेँ, अनि हेर,

सनको वस्त्र लगाएको एक जना पुरुष, जसका कमर उपाजको शुद्ध सुनले कसेका थिए; उहाँको शरीर पनि पन्नाजस्तो थियो, उहाँको मुख बिजुलीको चमकजस्तो, उहाँका आँखा आगोका दीपझैं, उहाँका बाहुला र खुट्टा

माझिएको काँसाजस्तो वर्णका, र उहाँका वचनको स्वर भीडको गर्जनजस्तो थियो।

अनि म दानिएलले मात्र त्यो दर्शन देखे; किनकि मसँग भएका मानिसहरूले त्यो दर्शन देखेनन्; तर तिनीहरूमाथि ठूलो कम्प आयो, यसरी कि तिनीहरू आफूलाई लुकाउन भागे। यसकारण म एकलै छोडिँ, र मैले यो महान् दर्शन देखे, र ममा कुनै शक्ति बाँकी रहेन; किनकि मेरो कान्ति ममै विकृतिमा परिणत भयो, र मैले कुनै शक्ति धारण गर्न सकिनँ।

तर मैले उहाँका वचनहरूको स्वर सुनेँ; अनि जब मैले उहाँका वचनहरूको स्वर सुनेँ, तब म मेरो मुख भूमितिर फर्किएको अवस्थामा गहिरो निद्रामा परें। अनि, हेर, एउटा हातले मलाई छोयो, जसले मलाई मेरा घुँडा र मेरा हातका हत्केलाहरूमा उभ्यायो। अनि उहाँले मसँग भन्नुभयो,

हे दानिएल, अत्यन्त प्रिय पुरुष, मैले तिमीलाई भनेका वचनहरू बुझ, र सीधा उभिऊ; किनकि अब म तिमीकहाँ पठाइएको छु।

र जब उहाँले मसँग यो वचन बोल्नुभयो, म थरथर काँप्दै उभिँ। तब उहाँले मसँग भन्नुभयो,

नडराऊ, दानिएल; किनकि जुन पहिलो दिनदेखि तँले बुझ्नलाई आफ्नो हृदय लगाइस् र आफ्ना परमेश्वरको सामु आफूलाई दीन तुल्याइस्, त्यस दिनदेखि तेरा वचनहरू सुनिएका थिए, र म तेरा वचनहरूको कारण आएको हुँ। तर फारसको राज्यका प्रधानले मलाई एक्काइस दिनसम्म प्रतिरोध गरे; तर हेर, प्रमुख प्रधानहरूमध्ये एक, मीकाएल, मलाई सहायता गर्न आए; र म त्यहाँ फारसका राजाहरूका साथ रहिरहँ।

अब म तिमीलाई अन्तिम दिनहरूमा तिम्रा मानिसहरूमाथि के हुनेछ भन्ने बुझाउन आएको छु; किनकि यो दर्शन अझ धेरै दिनका लागि हो।

र जब उहाँले मसँग त्यस्ता वचनहरू बोल्नुभयो, तब मैले आफ्नो अनुहार भूमितिर झुकाएँ, र म मूक भएँ। अनि, हेर, मानिसहरूका सन्तानहरूको सदृशताजस्तै एक जनाले मेरा ओठ छोए; तब मैले आफ्नो मुख खोलेँ, र बोलेँ, र मेरो सामु उभिनुभएको उहाँलाई भनँ,

हे मेरा प्रभु, उस दर्शन के कारण मेरे दुःख मुझ परेछा है, और मुझ में कोई बल नहीं रहा। क्योंकि मेरा यह प्रभु का दास इस मेरे प्रभु से कैसे बात कर सकता है?

किनकि मेरो हकमा त तत्कालै ममा कुनै शक्ति बाँकी रहेन, न त ममा श्वास नै बाँकी रह्यो। तब फेरि एकजना, मानिसको रूपजस्तै देखिने, आएर मलाई छोए, र उनले मलाई बल दिए, अनि भने,

हे अत्यन्त प्रिय पुरुष, नडराऊ; तिमीलाई शान्ति होस्; बलियो होऊ, हो, बलियो होऊ। अनि जब उहाँले मसँग बोल्नुभयो, म सबल भएँ, र मैले भनँ, मेरा प्रभु, बोल्नोस्; किनकि तपाईंले मलाई सबल बनाउनुभएको छ। ...

तर हे दानिएल, यी वचनहरू बन्द गर, र पुस्तकलाई अन्तको समयसम्म मोहर लगाएर राख; धेरै जना यताउता दौडधूप गर्नेछन्, र ज्ञान वृद्धि हुनेछ।

त्यसपछि म, दानियलले, हेरेँ, र हेर, त्यहाँ अरू दुई जना उभिएका थिए—एक जना नदीको किनारको यस पारि, र अर्को जना नदीको किनारको त्यस पारि। अनि एक जनाले सूक्ष्म सनको वस्त्र पहिरेका त्यस मानिसलाई, जो नदीका जलहरूमाथि थिए, भने, “यी आश्चर्यकर्महरूको अन्त हुन अझ कति समय लाग्नेछ?”

मैले नदीका पानीमाथि उभिएका, मलमलको वस्त्र धारण गरेका त्यस पुरुषलाई सुनेँ, जब उनले आफ्नो दाहिने हात र बायाँ हात स्वर्गतिर उठाए, र सधैं जीवित रहनुहुने उहाँकै नाममा शपथ खाए कि यो एक समय, समयहरू, र आधा समयसम्म रहनेछ; र जब उनले पवित्र जनहरूको शक्ति छरपस्ट पार्ने कार्य पूरा गरिसकेका हुनेछन्, तब यी सबै कुरा समाप्त हुनेछन्।

अनि मैले सुनेँ, तर मैले बुझिनँ; तब मैले भनँ, हे मेरा प्रभु, यी कुराहरूको अन्त्य के हुनेछ?

अनि उहाँले भन्नुभयो, “हे दानिएल, तिमी आफ्नो बाटो लाग; किनकि यी वचनहरू अन्तको समयसम्म बन्द र मोहरबन्द गरिएका छन्। धेरै जना शुद्ध पारिनेछन्, सेता बनाइनेछन्, र परीक्षित गरिनेछन्; तर दुष्टहरूले दुष्टतापूर्वक नै व्यवहार गर्नेछन्; अनि दुष्टहरूमध्ये कसैले पनि बुझ्नेछैन; तर बुद्धिमानहरूले बुझ्नेछन्।”

रोजको बलिदान हटाइने समयदेखि र उजाड पार्ने घृणित वस्तु स्थापना गरिने समयसम्म एक हजार दुई सय नब्बे दिन हुनेछ।

धन्य हो त्यो, जो पर्खेर बस्छ र एक हजार तीन सय पैंतीस दिनसम्म आइपुग्छ।

तर तू अन्त्यसम्म आफ्नो बाटो लागि रह; किनकि तैले विश्राम पाउनेछस्, र दिनहरूको अन्त्यमा आफ्नो भागमा उभिनेछस्। दानिएल 10:1-18; 12:4-13।